

Spetsiaalnfond

AR KÕIKI RAHVUS-RAAMATUKOGU

ENSU Riiklik Avariik Raamatukogu

EDWARD HIGGINS, kindral

WILLIAM BOOTH, ASUTAJA

GORDON SIMPSON, territ.-komandör

Nõ... RIIGIRAMATUKOGU

SÕJAHÜÜD

Nr. 29 DETSEMBER 1931

SÕJA- HÜÜD
Pääste- armee

kunkiri Eestis.

Nr. 29 — Detsember 1931.

PÄASTEARMEE

Rahvusvaheline Pääkorter, London
101 Queen Victoria Street.
Territooriumi pääkorter
Riga, Matsia iela 13, 6.

TÄHTIS TEDAANNE.

Kindral on õfustanud teha muudatus Päästearmee töö administratiivis Eestis ja Lätis. See tähendab, praegune territoriaal-komandör, kolonel-leitnant Gordon Simpson lahkub. Valhetus sünnib arvatavasti neljapäeval, 3. detsembril 1931.

Uue juhataja nime tentatakse hiljem.

Henry W. Mapp,
Staabiüle.

Territoriaal-komandöri külaskäik Tallinna ja Tartu.

KOLONEL-LEITNANDIL Simpsonil, meie territoriaal-komandöri, oli võimalus külastada Eestit laupäeval, pühapäeval ja esmaspäeval, 14.—16. nov. Aeg tema saabumiseks Tallinna laupäeva hommikul kuni lahkumiseni keskööl Tartust oli täis tegevust ja päästmisettevõtteid.

Asjad, millel ühendus Armeed töö edenemisega Tallinnas, selle hingedevõtmise töö, samuti ka samaritiline ja soitsiaalne, nõudis suurema osa laupäevast. Öhtul juhatas kolonel elavat koosolekut Tallinna 2. Ensain Ambrosen on teatanud, et juha kava aega on saal täis kilitatud, koosoleku ajal niihästi pühapäeval kui ka nädalapäevil, kuid sel korral oli see üleni täidetud. Uued sõdurid „vanunatuti“ ja gitarride brigaad sai oma käituse. Koosolek lõppes ühe vaese patusega, kes põlvitas kahetsuspingil ja otsis Kristust.

Ensain Petersoni, Tallinna 1. juhtiva ohvitseri, sõnadega oli pühapäev selles korpuses „unustamatult mälestus“. See oli auiline päev. Kolonel valmistas ja julgustas meid igahiti. Hommikusel pühituskoosolekul tuli 54 hinge ette kahetsuspingile, et uuendada oma lepingut Jumalaga. Mõned tulid pisaratega ja otsisid täielikult päästmist. Teised otsisid Piha Vaimuga histmist, et nad võiksid olla kõlblikud Jumala teenustele. Vanad salvatsioonistid ja noored nekrutid, allohvitserid ja koosoleku külastajad põlvitasid üheteise kõrval ühe sooviga, et Jumala tahtmine teostuks nende juures ja nende läbi. Seda koosolekut ei unustata.

Tallinna 2. kogonesid päälõunal umbes 80 sõdurit koosolekule, mida juhatas kolonel. Öhtune päästmiskoosolek oli väga jõuline. Kogu saal oli täiskilitud — kõik istmed all saalis ja rõdul, kui ka vahakohad olid täidetud. Algusest kuni lõpuni oli tunda suurt ülesehitavat vaimustust. Pääle lühikeste tänuõnused kolonelle tema kallituse eest võttis aset huvitav tähtsus. Kolonel käusutas lipu all 18 uut allohvitseri, kellel on mitmesugused tööd korpuses.
(Lõpp 4. veerul.)

Au olgu Jumalale kõrges, rahu maa pääl ja inimestest hää meel!

Luuka 2:14.

„Õndsad on rahunõudjad, sest neid peab jumalalapsiks hüüta-ma.“ Matteus 5:9.

Kõne kolonel-leitnandilt Gordon Simpsonilt.

Esimese jõuluhommiku sõnum karjastele inglite poolt oli sõnum rahust. Sel päeval oli sündinud keegi, kes pidi tooma maailma „Jumala rahu“ — Jeesus Kristus Jumala Poeg. Ta tuli maa pääl looma kuningriiki kõikidest, vaatamata rahusele ja keelele, kes ainult tahavad jälgeda Teda tees armastusevaimus Jumala ja inimeste vastu. See pidi olema kuningriigi kuningriikides, kuid siiski suurem, kui kõik kuningriigid. Kuningriigi valitsela on kuninga te kuningas, kelle nimi on Armastus, kelle tahtmine on seadus ja kelle valitsus on rahu.

Taevariik toodi maailmas väikese vastandindud lapse südames, just samuti kui väike sinepiavake. Selle elu algusest kuni lõpuni täitius Jumala tahtmine nagu taevast, nõnda ka maa pääl. Tema elus oli näha jumalikke vilju — armastust, rõõmu, rahu, õrnust, lahkust, pikka meelt ja halastust. Taevase Isa iseloom, kes on kõrgem taevast ja maast, on kuninga te kuningas, isandate Issand, ilmutati selles elus. Ta sai alandatud kõige alandusega, tagakiusatud ja ristilöödud kurjade inimeste poolt, aga nüüd Ta on austatud niihästi taevast kui maailmas. Ta tuli tooma rahu, sinna, kus ei olnud seda, kus patt, isekus, vihkamine ja kadetus ning sõda Jumala õiguse vastu võttis võimust inimeste südames.

Tema järelejäädj ad rahutegijad. Jeesus oma auises mäejuutuses ütles: „Õndsad on rahunõudjad, sest neid peab jumalalapsiks hüüta-ma.“ Mõeldes sellele, kuidas Jeesus oli eneseõiguse vastane, mis oli variserides ja saduserides, meie võiksite mõelda, et Ta ütles sellele vastand sõnu — „Araneetud on tülitegijad, sest neid peab saatana lapsiks hüüta-ma.“

Kui maailmas on tarvis mingisuguseid inimesi, siis need on jumalalapsed, kellest Jeesus oli esisündinud — rahutegijad. Neid on tarvis kui rahvaste valitsejaid, neid on tarvis kui vahemeji rahvaste vahel, neid on tarvis kui Kristuse koguduse juhte maailmas, neid on tarvis perekonnas, on tarvis kui individuaale, kes elavad ja töötavad külg külje kõrval teiste individuaalidega.

On liig palju tülitegijaid, kuid vähem on rahutegijaid. Nad ei püüa vahet, mis lahutavad rahvaid ja inimesi — ei püüa hoida eemale tülisid. Nende mõju suurendab üheteise vahel lõhed, kibedust, äkklit viha ja kadetust. Kui nad leivad kuskil vähegi vastolu, kas üksikute või rahvaste vahel, siis nad püüavad suurendada seda.

Kol.-ltu. G. Simpson ühes India päästeohvitseriga.

Kas ei ole juha saabunud aeg inimeste ajaloo, et meie tooksime Issanda sõnu, mis räägitud kahtlunud aasta eest, idealismi taevast alla ja hakkaksite teostama neid oma elus. Kes on jumalalapsed? Kus on jumalalapsed? — Rahutegijad. Rahutegev vaim on jumalik ja just nii palju kui rahutegev vaim on meie elus, nii palju meie kanname Jumala kuju.

Et olla rahutegija, meie peame tegema rahu ja hoidma seda alal inimeste vahel, üksiköi kas see on siis rahvaste vahel, inimeste vahel või perekonnas või üksikute vahel. Jumalalaste kõige viljakam töö on parandada inimeste südamehaavu, mis on leida igal pool. Kui meie kunagi leiame kedagi meest, kes on pahas vahekorras oma naisega, siis meie peame kõrvaldama seda pahatunnet. Kui leiame inimestest mõtet, mis ei ole lahke ja ei väljenda armastust, siis peaksime muutama neid lahkeiks, nii et Kristuse sõnad täitüksid, kui Ta ütles: „Armastage oma vihamehi, õnnistage neid, kes teid ära neavad, paluge nende eest, kes teid vihkavad ja tagakiusavad; et teie võiksite olla oma Isa lapsed, kes on taevast.“

Jumal on armastus — Tema kuningriik rõõm ja rahu. Mitte ainult taevast, vaid ka maailmas — rahu: inimestest hää meel.

See oli sõnum, mis tuli alla esimesel jõulupäeva hommikul, kui Issanda õu paistis karjaste ümber ja Issanda inglid ütlesid: „Ärge kartke, sest vaata, ma kuulatan teile suurt rõõmu, mis kõigele rahvale peab saama.“

Maailm oli külm ja inimeste südamed olid suletud Jumala vastu, rahvaste vahel olid võitused. Siiski selle külmuse ja sõjakuse eest, mässu eest, vastu, mis hää, puhast ja püha ning õige ei olnud, vastuseks ei tulnud mitte kõva karistus, hukkamõistmine, vaid Jumala and — Tema Poeg. RAHU-TOOJA, esimene sündinud kõigi vendade seas.

Kristust leibakse Tema rahva seast sel maailmal, kui nad on rahutegijad, sest need peab jumalalapsiks hüüta-ma.

Kas sa oled Jumalalt või saatana laps? Evangeelium tuleb täna meie igapähele, toob meile sõnumit ja küsib meilt vastust küsimusele. Meie kõik peame andma vastust küsimusele, kui seisame Jumala ees, aru andes kõigest, mida oleme teinud siin lihas.

„Nõudkem nüüd seda taga, mis on rahuks.“

Rooma 14:19.

Pimedaa maailma valgustamine.

PÄASTEARMEE tänapäev lähed edasi mitte ainult õpetuse seletamise, vaid et valgustada piimedat maailma ja juhtida teda vastu võtma Kristust kui Jumala jõudu päästmiseks.

Meil on teateid, et ainult India põhjapoolises provintsis 1920. aastal otsisid ja leidsid päästmist 3067 hinge. Sama aasta jooksul

põlvitasid 11.000 jaapanlast Päästearmee kahetsuspingile, et saada andestust. „Teised lumbad“ Aafrikas, Hiinas, Lõuna-Ameerikas ja mujal maades on kogunud karjalanta sadanete juure.

Kuulake lihtsat tunnistust ühe Aafrika pärismaalase huulilt kui tõendust südame muutusest, mis teostunud temas. Ta ütles: „Teie kõik tunnete mind. Enne põrmist olin ma nõia-artist ja teie kartsite mind ega poleks lasknud mind tulla teie lähedale. Aga sellest saadik, mil andsin oma südame Jumalale — kui teie kunagi olete muredes, saate mu järgi, et palvetada teiega.“

See on töö, mille jaoks meie ohvitserid ja sõdurid on välja valanud oma elu vere — maailma päästmise, et midagi vähem! Kuid palju rohkem peab tehtama, et täide viia seda lõpu. „On tuhandeid ja tuhandeid, kes ründavad ja langevad, kes pole kuulnud taevast kodus; meie tahaksime neile teatada, et on ruumi neile kõigile, ja et Jeesus kutsub neid tulla.“

Nõnda nad neivad vaeva, need tublid hinged, kes töitavad raskel põldudel; jättes ühtki kivi ümber pöörmata, ühtki meetodi tarvitamata, et võita hingi Kristusele.

Kui Päästearmee on täide viimas alaliselt hää, meie ülesanne käib evangeeliumi kuulutamise järel.
(Lõpp 6. lhk.)

Koosoleku lõpul olid hinged alandunud kahetsuspingile. „Halleluuja marss“ ümber saali ja tunnistused vanadelt meestelt noortelt, sõduritelt ja nekrutitelt viisid päeva õnnelikele ja vaimustavale lõpule.

Me näeksime meeleldi kolonel Simpsoni sagadimani meie keskel, ja see on meie rõõmüks, kui ta tuleb jälle.

Samal öhtul kogunes väike hulga ke ohvitseri jaameesile, et saata kolonel sõjult Tartusse. Järgmisel päeval külastas kolonel kohta, kus meie sõbrad metodistid avasid kohaliku abiga supiköögi talvaks. Koht asub kesklinnas, Paluti, et kolonel paluks õnnistusi, mida ta tegi väga kaastundliku seltskonnaga üheskoos. Sellest võtsid osa enamasti vanad inimesed, kes võtsid tänuilikut vastu valmistatud suppi.

Öhtul külastasid koosolekut meie oma saalis üle 200 inimese. Leitnandit Matveus ja Muusekanti ataisid kaasa koosolekul, mis oli huvitav ja kasulik; sellest võtsid osa ka mõned korpuse noored. Leitnant Luther tõlkis kogu aeg territoriaal-komandöri ja näitas enese olevat väga hää abiline.

Piibli nurk

Segatud palve.

Proua komandör Brengle.

„Ja nemad tõusid teisel päeval vara üles, ja olverdasid põletamise ohvrid ja töid fänuohvrid; ja rahvas istusid maha sööma ja jooma ja tõusid üles mängima.“ 2. Moosese 32:6.

Igas kristlikus osas maailmas võib leida sarnast viga kristlaste juures. Inimesed pidasid ja täitsid korralikult oma tseremoniaid ühenduses usuliste asjadega, ja siis ülejäänud osa päevast või nädalast, nii nagu oli igal korral, tarvisid nad lõbustades ja aega raiskates. Ligemalt vaadates nende palve ja tseremoniaale, leiame, et nad ei teeninud elavat Jumalat, olgu see mõni vorm, rituaal, seltskond jne.

Õige Jumala teenimine võtab välja inimese südamest kõik ihaldused maailma lõbude järele. Siis inimene ei võta enesest aega väljaspool vaimulikke koosolekuid lõbu otsimiseks, ta ei anna ka enam õigust kurjadele tudele. Ta ei või seda. Tema mõteted on alaliselt Jumala juures ja tema töö juures. Tema aeg ja jõud ei ole enam tema oma, vaid need kuuluvad Jumalale. Ta naudib vaikset kokkupuutumist üksinduses Jumalaga, või ta jällegi rõõmustab ühes Tema rahvaga; ka siis kui ta puhkab, ta ei unusta täiesti neid asju, millel ühendust tema kõrgema sihiga.

Meie teksti kirjutaja ütleb, et sarnased joonised, söömised või suured ratskamisepood ja kõik, mis ei ole Jumala meele järele, see on hädasignaali.

Katsu ennast läbi Jumala ees ja vaata, kas sinu armastus on puhas ja maailma igatsusteta, kas sinu vaimulik seisukord on sama kindel ja selge, kui see oli kord, kas Jumal on tõesti

EMADELE JA KODULE

Tunnistus ema usust.

Usun, et väikesed lapsed on kõige kallimad taevased annid maailmas.

Usun, et neil on surematut hinged, on loodud Jumala nio järele, ja tulevad Tema juurest selleks, et pöördä jälle Tema juure.

Usun, et igal lapsel on arvamatä suur jõud kas häälē või kurjale, ja et sellel on suur mõju tema iseloompe, milliseid mõjusid ta saab lapseas.

Usun vabadusse, kuid mitte valatustele, üleannetusele.

Usun korralikule, kindlale ja töökaile ustavusele.

Usun viimatule, rõõmsale sõnakauhuisele ja enese läbikatsumisele.

Usun, et tarvis juhataada last valima hääd, õiget ja ilusat ja luua tēstele rõõmu sõnadega, teoga ja andmisega.

Usun, et kõigis nendes asjus tä-

hendab enam minu eeskujū kui sõnad.

Usun mõtte ja tahte arendamise, aga usun ka hinge arendamise, nii et tagajärjed oleksid Jumala Vaimu viljad siin elus, mis väljendub lahkuses, hääsüidamlikkuses, rõõmus, rahus, tões, lootuses, usus, armastuses, austuses Jumala ja vanemate inimeste vastu, teiste eest hoolitsemises ja õiges ülalpidamises kõigi madalamate Jumala loodud asjade vastu.

Usun, et ema ülesanne on üks pühimaid ja õmelikumaid siin maailmas.

Usun, et Kristus, kes ise sündis inimlikult emast, on jõuallik kurjadele ja väsinud emadele.

„Nii kui sina, Isa, oled usaldanud mulle seda tööd, aita mind anduda kogu oma mõistusega, jõuga, kannatusega ja enesetalamisega.“

Minu esimesed jõulupühad emata.

Komandör-ltn. M. Damona, P. A. Ü.

JÕULUPUHADEL on alati teatud ühendus, mis kunagi ei muutu. Nii esimene vaade jõuluile äratav meis mõtteid Immanueli sünnipäevast, just nagu sel päeval oleks mingi külgetõmbejõud. Kõrge, hele, valge kirgisev lumi, heledalt valgustatud, ehitud kaupluste-aknad — kõik äratavad rõõkad mälestusi mõndarid jõulupühadest.

Aga meie kõigile tuleb kord jõuluõhtu, kui süda tunneb suurt muudatust, puudust — võib tunda, et midagi on teinud jõulupühil hoopis teistsuguseks kui nad olid harilikult.

Meie väike perekond kogunes nagu harilikult kirjude kokkuseotud pak-

kide kuhja ümber, mis on üks tähtsamaid osi jõulupühil. Aga kuhi sel korral ei olnud täielik, sest keegi armas isik oli kadunud meie hulgast ja selle läbi puudus sel korral kõige kallim kingitus. See oli ema kingitus, mis ei puudunud enam kunagi.

Mitte ükski kink emalt? Kuidas nii? See näis olevat nii võimatu! See ei puudunud kunagi emana isegi siis, kui rahanduslik olukord oli raske, ja otsekui koorem rõhus ema õlgadel sellest ajast pääle, kui ta oli selge. See on kindlasti unenägū, millest äratav meid ema armastav suudus, ja siis näeme, kuidas tema silm särab, nähes meid avamas väikesed pakke, mida ta valmistanud meile üks päev varem väriseval kätel, piludes välja arvata, mis on meie suurim soov ja igatsus.

Aga ei. Emalt ei ole kingitust, sest ei ole enam ema. See ei ole unenägū, ülemiselt korralt ei kosta tema tasaselt samme. Tuba, kus ta magas, palus Jumalat ja naeratäs, oli vaikne. Tugitool akna juures, kus ta istus igal õhtul oodates meid koju, oli tühi, ja kuigi meie oleksime hiitnud ema järele, ta ei oleks võinud tulla, sest ema, kes näitas meile nii mõistmatut armastust, oli läinud läbi igaveste värvate taevalinna. Oli läinud taevase Isa juure, kelle armastus peegeldub ema armastuses oma laste vastu.

(Järg 6. lhek.)

Mõnda muna tarvitamisest.

Minuvalve on väärustlik esimese abi juures. Kui vigastatud kohale panna kompressi, siis võib suurel määral vähendada palavikku ja vähendada valutisid — on parem kui õli. Kui seda segada sahkkruga, siis ta aitab bronhiidi juures, ja kui teda segada sidrunimahuga, siis on ta häa kurguks.

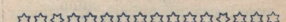
Maajanduses tarvitades minuvalvet võib seda kergemini liita vahule, kui lisada juure teelusikatäis külma vett või natuke soola.

Minuvalve segatud vähe roosiveega on väga häa niivõrvitussele, see jätab väsinud nahka. Seda segr võib jätta näole üheks tunniks või kauemaks ja siis pesta sooja veega või roosiveega. Hästi vahuleõõdnud manikollane on ideaalne vahend juuste ravimisele, see annab juustele häa läike. Kui juukseid ei ole liig mustad, siis on küllalt ühest manikollasest nende puhastamiseks, kui on teisiti, siis peab lisama juure hääd seepi.

Hästi vahule loõdn minuvalvet puhastab hästi nahktoole ja teisi nahk-asju.

Peene minuvalviga võib hästi puhastada emailasju. Karahviline ja teisi klaasasjät võib puhastada manikoorte abil. Sellest kaovad kõik plekid.

Kui unad katkevad keedes, peab veele juure lisama äädikat või soola.

JÄRELEMÕTLEMISEKS.

Ka sõpruse kätes võivad peituda saatana köidikud.

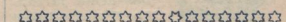
Mõned, kes ei või salata Kristuse jõu tõsistust, annavad neid häid omadusi kiiresti saatana.

Patt, millele ei ole andestust, on patt, mille eest ei soovita andestust.

Ükski köis ei ole nii tugev kui see, mis köidab ühe hinge teise külge.

Ilma Kristusetä isegi perekonna sidemete ei või olla kestad.

Mõni tark läheb ilikooli selleks, et oskaks teadlikult väljendada oma teadmatus.

Gapse süda.

Kui sa kirjutad paberile, siis keegi hooletu käsi võib hävitada seda.

Kui kirjutad pergamentile, aastasadandete tolm võib katta seda. Kui kirjutad marmorile, siis sammal võib katta seda ja looduslikud elemendid võivad hävitada seda.

Kui kirjutad raudsulega graaniidile, siis aeglaselt, aastate möödudes koob see ja maavärise misega võib kõik kadada, samuti ka siiri.

Sellepärast kirjuta lapse südamesse. Pane sinna oma mõtteid, ja kui maailm kuob ja tähed langevad ning kõik hävineb, siis see jääb. Sest süda on surematu ja sinu sõnad, mida kirjutasid sinna, clavad igavesti.

Kõige kaunim jõulukink.

Kapten Rudomina.

JUTUSTA mulle midagi haigest Annist," ütles Marie mõni päev enne jõulupühi oma mõni aasta vanemale sõbrannale Bertale. „Kuulsin, et ta olevat haige, ja kooliõpetaja ütles, et tal olevat vähe lootust saada terveks enne pühi.”

Berta jutustas, et ta külastanud sõpra, kes on väga haige ja lamab üksinda terve päev, sest ema on väljas tööl. Pääle selle rääkisid nad edasi väga tasakesti sosistades, ja sellepärast meie ei tea, mida nad ütlesid, aga nende säravad silmad ja punetavad poset tunnistasid sellest, et süäl oli midagi ilusast, mis rõõmistas laste südameid.

Lõpuks saabus jõuluõhtu. Igaüks rattas koju, et igaüks võiks oodata oma perekonna hulgas süüavate küünlate paistel lapsukesee Jeesuse tulemist. Väikesel vaesel tänaval, kus kõik oli tume ja ei olnud näha vähematki tumedamarki jõulude tulekust, kõndisid kaers tüdrukud. Need on Marie ja Bertta, kes kaetud lumega nagu valged inglisesed. Nad lihevad külastama haiget Annit. Nad kannavad midagi endi käes, aga kitsas väike tänav on liig pime, et näha, mis see on. Jõudes vana kahekordse majani, nad peatuvad, sosistavad tasakesti ja astuvad pimedasse eeskotta. Vanad trepid nagisevad nende jalgade all nagu imestanult ootamatult külalisist. Lõ-

puks nad jõuavad katuse ligedale ja koputavad aralt uksele. Avaneb üks ja nad astuvad väga vaeusesse, siiski puhtasse tuppa. Voodis lamab kahvatu haige tüdrukuke, kelle näol märgata valutundemärke, aga silmad on üllatusest väga suured, kui ta näeb sisseastujaid. Ühel neist on käes väike kuuseke ja teisel midagi selle külge panemiseks. Mõlemad liginevad haigele naeratades. Avatakse väike pakke ja nähtavale tulevad asjad, millest haige ei võinud isegi näha — see jakkike, koetud kindad, majutused, õunad, raamatud ja mõned mänguasjad. Kui kõik asjad on hoolikalt vaadatud järele, panevad nad särava kuusekese voodi kõrvale. Küünlat valgustavad kolme õnelikku nagu. Kuud veel säravamalt küünlaist hilgavate tüdrukute silmad ja näib, nagu nende naeratus oleks toonud muudatust ka lihtsasse üksluisesse tuppa. Näib, nagu vaesus oleks kadunud ja kõik oleks muutunud haige ümber heledaks, soojaks ja mugavaks.

Lapsed, rõõmustage ka teie jõulu ajal kedagi haiget või vaest poissi või tüdrukut, siis see on teile kõige kaunimaks ja kenamaks jõulukingituseks.

Petlemma lapsuke.

Essain Hänni.

Viimane leheke oli juba langenud puudelt. Puhub külm tuulehoog.

Väikesel Liidial oli raske süda. Ta oli seitsmeaastane ja oli just alanud kooliskäimisega.

„Oh, kui kahju mul on, emake, et suvi on möödunud, nüüd pean istuma nii palju toas, mis mulle ei meeldi sugugi!“ kaebas ta emale ja pani oma pää tema sülele.

„Ära kurvasta. Peagi jõuab jõulupüha, ja kas see ei ole rõõm?“ püüdis ema teda vaigistada.

„Jõulud!“ Ja väikesel silmad löid säralt, „siis stütame jälle kütnilaid kuusele ja sa jütamad meile lugu Jeesusest, kuidas ta magas sõemes; tema emast, kes hoolitses Tema eest, ja karjasit, kuidas nad läksid vaatama Jeesust?“ Ta oli juba unustanud oma kurvastuse sügise ja külmade ilmade pärast. Tema meele tüli heledad mälestused — jõulurõõm ja väike Petlemma lapsuke...

Jõuluõhtu oli juba möödunud ja väike Liidja oli juba näinud pühaderõõmu. Tema voodi juure oli pandud hommikuks ilus raamat lugemiseks. Seinal rippus tema uus koolikott. Öhtul magama minnes põlvitas ta ühes emaga ja tänas Jumalat kõigi häade andide eest, ja tänas ka Petlemma Lapsuke eest.

„Armas Jeesus,“ palus ta vaikself. „aita mind olla häa, et ma võiksin kord tulla sinu juure taevasse. Ma tean, sa armastad mind...“

Korrata ta peatus.

„Kas Petlemma lapsuke armastab kõiki lapsi, ka vaeseid?“ küsis ta siis emalt.

Pimeda maailma valgustamine.

Meie kohustus on kaitsta, korraldada ja organiseerida jõude, mida loome. Apostel Paulus oli organiseerija. Ta asutas kogudusi, pani ametisse ülevaatajaid, ja kirjutas julgustuskirje oma ümberpöörnule. Ka Päästearmee on õppinud seda kestva ead saladust. Jaapan on vast sõlmapaistvaim näide selle tõenduseks. 65-aastase lühikesa aja jooksul, töö alustamisest a. 1895 kuni 1930, on kästtatud terve hull ohtivere juhatama mitte ainult kõiki korpused ja sotsiaal-asutisi, vaid end võtma ka rohkem vastutavamaid kohustusi ülevaatusse ja administratsiooni alal. Komandör Yamamuro, kõrgeltõunditud jaapanlane, sai leitnandiks noorena ja 1926. a. käsitati tõõ juhatama oma kodumaal. Kõik Jaapani ohvitserid üle nende kodumaa levitavad tänapäev häid sõnumeid kollaste suguvendade keskel.

Meie vastustus seisab kolmes asjas. Esiteks, meie peame a n d m a. Siis meie peame p a l u m a. Viimaks, kui Jumal käseb nõnda, meie peame m i n e m a.

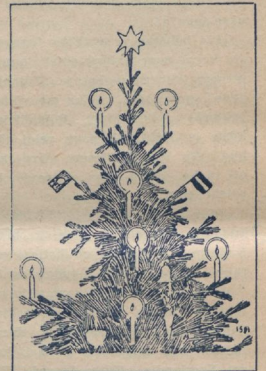
Seepärast — kes tahab MINNA? tahab ANDA, tahab PALUDA?

„Ja muidugi, kuid mispärast küsid sa nii?“

„Kooliõpetaja oli ühel päeval pühane Almale ja ütles, et Jeesus ei armastavat teda. Aga minul oli temast kahju. Temal on hommikueineks alati vana must kuivanud leib ja jalas on tal sarnased vanad lapitud saapad. Kas see võib-olla, et Jeesus ei armasta sarnaseid?“

„Armas Liidake, õnnistegija armastab kõiki, rikkaid ja vaeseid, suuri ja väikeseid, ka korralikke ja korratuid ja vallatuid lapsi; kuigi tal on valus näha vallatuid. Ta armastab ka sind. Seesama õnnistegija, kes kord lamas sõimes Petlemmas, andis hiljem oma elu meie, inimeste, eest.“

Püha rahu tuli lapse südamesse ja ta unustas peagi rõõmsa unenäoga, et jõulud on kõigile rõõmupühad.

Jõulupühad emata.

(Aiguis 3. lhk.)

Rohkem kui viiskümmend aastat valmistas tema väike, aga kiire vint osav käsi minule kingituste paki. Tal oli alati midagi anda, ka siis, kui ta ärkas päale rasket ja valusast hoopii, mida ta elas läbi, kaotades oma mehe ja jäädes üksikuks ilma toetuseta väikesel pojaga, pimedat tütreaga ja hiljuti sündinud pojakesega.

Kord kirjutasin punase jalgratta üle, mida nägin vateaknal ja millisesse „armasim“ kogu tahtega, miline võib olla viieaastasel. Peatusin segeli vateakna ees, kus see oli välja pandud kogu oma uhkuses. Kord kogusin kokku oma pennid ja läksin küsima selle hinda. Jalgratas maksis viis dollarit.

Kaupmees naeratas ja vaatas lahelt minule, sest ta teadis, et ma ei või maksta selle summa. Aga ema ei võinud näha kunagi, et tema poeg oli pettunud. Saabusid jõulud. Ei mäleta enam, kas päev oli külm ja vihmane või hea, või jällegi hele päev krõgiseva lumega. See võis olla ka päev, mis meidib luuletajaks. Ma ei mäleta muud midagi, kui et see oli imeline päev, sest kui saabus jõuluhommik, ma kohtasin naeratava nāoga ema, kui vabastasin pakist punase jalgratta — mu südame igatsuse.

Vaadates tagasi minevikule, mä-

Pasta lõpul.

Üks aasta läinud ära, kuid sina, Issand, jääd.

Veel paistab armusära, veel hoidvad Sinu käed. Küll õnne kantšid vaavad, kõik maine hüvab veel. Ka vanad sõbrad kaavad, Su arm ei lõpe veel.

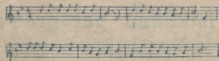
Ka koitub helge noorus ja väsih mehe rind, kiid sellel vaimuvoorus, kes omaks võtnud Sind. Mu päev on mööda läinud, mu õhtuha käes. Kuid rõõmsalt olen käinud sin elus Sinu viies.

Kõik vana aasta patud, mis üles kerkinud, on armus lunastatud, ma olen päästetud. Sa kõike kahju kannad, mind aiatd hädas veel, mul oma armu annad ka uue aasta teel.

Saksakeelset

Hermann Jänes.

Kus elav vesi voolab ju,
kus haljalt kasvab elupuu,
sää elav välguses
ja Jeesust uskledes,
kus elav vesi voolab ju.

1.

1. Oh minuga nüüd tule
Kolgata ristile, Sää allik on
veel praegu, Nii sügav, puhas
see, Et patust vabastada, Sää
Jeesus suri ka. Ta tahab oma
väega Meid hoida kurja eest.

Koor: :; Ta võib täiest
päästa sind! :; Kas sa
kahtled veel, Ennast anda
Tal, Ta võib täiest" pääs-
ta sind!

2. Nüüd täielikku päästmist
Sul praegu annab Ta, Ja pu-
hastamist patust, Sind võtab
vastu ka, Sest siruta käed
vastu, Sul allik avatud Ja vai-
mus lenda üles, Ta võtab vas-
tu sind.

3. Mis imelise rahu Ma Te-
mal omanis, Ja rääkimata rõo-
mu, Kui aue võidu sain. See
õnn on arvatama, Mis sidant
täidab nüüd! Kes suudab ära
mõista Nii auulist kingitust!

Tal laulgem viisides!

Tal laulgem viisides ja kiitkem nüüd,
ja Tema pühadust nüüd iga päev.
Nii et see kõlgu ka üle maa,
Tal laulgem viisides ja kiitkem nüüd!

2.

1. „Päästja kõigile sündis ilmal!“
Kõlab inglite rõõmulüüd. Ta, kes
vaiguseks, tuli alla seaks, Et meil
õndsuseks saada nüüd.

Koor: Au ja kiitus kõrges Jumala-
lale, Maa pääl rahu, hää meel
rahvale! Õndsad hulgad, aus-
tust andkem Talle, Kogudem
kõik rõõmupäevale!

2. Issand Jeesus sää! sündis ime-
vää, Magas heinte pääl söime sees.
Suure rikuse tõi siis kõigile: Päästja
ilmasse vauses.

3. Tulge, vaadake Isa Pojale, Kõ-
lab Temale tänuvis, Siin on rahu-
meel, võidujõudu veel, Lahti meie eel
paradiis.

4. Jõulurõõmus me ikka viieme,
Sindki kutsume: „Tule sa!“ Maailm
jätta nüüd, tema lõbuhiid, Kostab
õnnehüid sulle ka.

ABIANDVA KÄE
ARMEE.

Sõitsime välja maale pidama
koosolekuid, Alguses käisin
ümber ja müüsin „Sõjahüde“.
Majad olid osalt tühjajad, sest
suured on väljas töö, kodus on
vaid väikesed lapsed ja nõrgad
vanakesed. Nad võtavad vastu
teateid.

„Chel pingil istub keegi vana-
ke, peanegu pime, juba üle 80
aasta vana. Nähes, et tema ei

Eltekuulutus.]

„Sest üks laps on mille sünd-
nud, üks poeg on melle ant-
tud, kelle öda pääl ta valitsus
on, ja temale pannakse nimi:
Imelik, nõuanija, vägev Jumal,
igavene isa, rahu-vürst. Tema
sur valitsus ja rahu on ilma
otsata Taaveti aujärje pääl, ja
tema kuningriigi pääl, et ta
seda peab kinnitama, ja seda
teotama kohtu ja õigusega;
sest ajast ja igavesti tahab
vägede Jehoova piha viha se-
da teha“. Jesaja 9:5-6.

...

või tulla koosolekule, kuhu kut-
susin inimesi, peatusin ja kü-
sisin, kuidas käsi käib. „Kui-
das nüüd minul võib minna,
olen üksinda kui punn. Ei ole
ühtki sugulast, Mis naabrid
arvavad mulle, see mul on, ise
ma ei suuda töötada.“ „Kas
Jumal on ka unustanud teid?“
„Tema on minu ainuke, mida
ma teeksin Temata!“ Mõne ju-
hikese ja rõõmstava sõna pa-
nin ma ette paluda Jumalat.
„Mis nüüd teie minuga, nii va-
naga ja vaesega palute Juma-

Inglite rõõmulaul.

Leitnant Maria Blees.

SÜGAV pimedus valitses Petlem-
ma väljal. Sajandid aastad olid
karjand sõõmid süäl, ja karjastel
oli üks päev teise sarvane. Ei sindi-
nud midagi, mis oleks muutnud igä-
päise ükskuse oleku. Ettekuulutus
Israeli Päästja kohta oli kaetud aja-
tohnuga. Tühjus, äuretu tühjus ja pü-
medus. Siiski mõne isiku südames
häägus eel lootus, mis on tarvilik
elutingimus. Pimedad õi Petlemma
väljal riihised inimesed, kelle usk
Jumalasse pohnud veel kustunud, ja
kes usub Jumalasse, ei saa iatigi pe-
tetud.

Kes võib arvata, mida karjased
mõeldes. — Karjad puhkasid, nende
peadavöö oli lõppend, Vaevalt aima-
tes, et sel õel sännib maailma õn-
nustajaga maa pääl, sääl nad siiski
esimesed teated temast. On kindel,
et nad väga ehmusid, kui Issanda
ingel seisus nende juures ja tõi neile
rõõmsõnumit otsekohe taerast. Is-
sanda annab ikka „rohkesti — üle kõi-
ge selle, mis meie palume või mõista-
me“, ja maa pääl ei ole ükski in-
imene varem ega hiljem kuulnud
sarnast laulu, mida karjased kuulsid
taeruse sõjaväe hulga laulvat. Ja
mille üle rõõmustasid inglid? Selle
üle, et Jumala suur lunastamise mõ-
te nende „kaassulaste“, inimeste koh-

ta oli maksma pohnud. Tähendab, et
inglid armastavad meid. Neid valdas
erne sügav kurbus inimesoo pärast,
kes oli patu läbi lahutatud Jumalast.
Ei ole ime, et nüüd laulsid esiteks
Jumalale au, kellest rahu maa pääl
sai, ja siis inimestele hääd meelt.
Milline rõõm!

Karjased uskusid, mida neile rüü-
giti. Nemat sääl teadasti valgust, ja
see äratus süvenemat nälga ja janu
õiguse järele. Nagu iga tõsine otsi-
ja, kes tahab minna selgusest selgu-
selle, läksid nemad kohe tõendus ot-
sina ja leidsid maailma Õnnistegija.
Milline leidus!

Kes tahab Õnnistegijat leida, võt-
ku eeskäru karjastelt. Astu kindel
samm. Põra silmad Petlemma poolt,
kuigi loomuliku mõistuse pimeduses
linn ei paista, siiski ruttu edasi üle
kiusastute kraavide, raskuse mäele
ronides Petlemma linna. Misa enese-
arvasalgamise lauta ja vaata imet,
mille kõrval Paulus urvas kõik eesõ-
gused piikkneks.

Kelle südames Kristus on isiktikus
Päästjaks saanud, sääl ei ole enam
pimedus läbitungimatu ja inglite
rõõm on arusaadav. Kõlgu nüüd
inimeste ja inglite tänuilul — „Au
olgu Jumalale kõrges!“

3.
1. Sõnumid toon sulle, ter-
vitus Jeesult, Kuule nüüd, aeg
väga kiiresti läeb, Patuseid
kutsus, sest ruttu, oh ruttu,
Sindki veel kutsus Ta tänapäev
veel.

Koor: :; Jah, sind Ta veel
kutsus, :; Jah, Jeesus
sind kutsus, Ta kutsus
sind nüüd.

2. Sõnumid toon sulle, ter-
vitus Jeesult, Sulle, hing,
rõõmsamaid sõnumid toon, Taval-
selt valgust Nüüd Jeesus sul
töötab, Igavest rahu võid võt-
ta Ta käest.

3. Sõnumid toon sulle, ter-
vitus Jeesult, Sõber, miks põl-
gad Ta armu, mis suu? Jee-
sus sind palub, miks viivad
kuulmast, Andeks Ta annab ja
kustutab sind.

4. Sõnumid toon sulle, ter-
vitus Jeesult, Sa, kes veel
kahtled, kas kuuled Ta häält?
Usalda Jeesust, end Temale
anna, Tema sul jäädavalt õn-
nustust toob.

Ärge unustage Päästear-
mee jõulupadasid.

Abiandev käsi...

Algus !. v.

lat, mul ei ole ju midagi, mis
teile maksta.“ „Maksta! Ma ei
küsi ju sugugi raha.“ Luges-
me üheskoos piiblist ja palu-
sime, mille järele andsin teile
mille natuke raha, nii palju kui
mul oli kaasas. Imestusega ja
tõnuga saatis vanake ära oma
ootamatu külalise.

Kirjutab keegi ohvitser.

Meie juure tuli abi paluma
keegi pime mees, kes kord oli
näinud paremaid päevi, kellel
kord endal oli töökoda ja mitu

Täideminek.

„Sest teile on täht Taaveti
linnas Õnnistegija sündinud,
kes on Issand Kristus. Ja see
olgu teile täheks: teie leiate
lapse mähitud ja söimes maga-
vat. Ja ükitselt oli inglisa tae-
va sõjaväe hulk, need kiitsid
Jumalat ja ütlesid: Au olgu
Jumalale kõrges, ja maa pääl
rahu, inimestest hääd meel.“
Luuca 2:11-14.

...

tõllist. Äkki kaotas ta oma sil-
manägemise ja sattus raskus-
tesse. Ta on liig vana selleks,
et teda võetaks pimedate asu-
tusse. Ta näine on ka haige ja
ei suuda töötada. Afime neid
niipalju kui võimalik aegajalt.

„SÕJAHÜÜD“ ilmub 1 kord
kuus. Tellimise hind postiga
aastas 2 krooni, 1/2 a. 1,10 kr.
Üksiknumber 15 senti. Vastutav
toimetaja: envol L. Bakul. Väl-
janäija „Päästearmee“, Tallin-
nas, Uus Sadama tään. 11-a.
O.-ü. „Vaba Maa“ trükk Tallin-
nas, 1931.